

Arrest

**nr. 154 467 van 14 oktober 2015
in de zaak RvV X / IX**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2015 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen die erop gericht zijn een versnelde behandeling te bekomen van het schorsingsberoep dat besloten ligt in het schorsings- en annulatieberoep dat op 7 mei 2015 werd ingediend tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 maart 2015 waarbij het op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen toegekende bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister niet langer wordt verlengd.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2015 om 14.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 31 oktober 2013 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 9 december 2013 wordt deze aanvraag ontvankelijk en op 3 maart 2014 gegrond verklaard, waarna de verzoekende partij in het bezit wordt gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (hierna: BIVR).

1.2 Op 10 februari 2015 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot verlenging van de machtiging tot verblijf voordien toegestaan op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.3 Op 26 maart 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij het voormelde BIVR niet langer wordt verlengd. Dit is de bestreden beslissing, die op 7 april 2015 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht.

1.4 Op 8 oktober 2015 neemt de gemachtigde een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). De op 12 oktober 2015 tegen deze beslissing ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is gekend onder het rolnummer 178 870.

2. Over de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1.1 De wettelijke bepaling

Artikel 39/85, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

Artikel 44, tweede lid, 5° van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt verder dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd bij de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

2.1.2 De toepassing van de wettelijke bepaling

Uit het bepaalde in artikel 39/85, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet blijkt dat het verzoek, naar aanleiding van het tussenkomen van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel die imminent is, om bij wege van voorlopige maatregelen zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van een andere beslissing te behandelen - te dezen de beslissing van 26 maart 2015 tot weigering van verlenging van het BIVR - slechts ontvankelijk is indien tegelijk bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel die imminent is of is geworden. Daarnaast moet, in toepassing van artikel 39/85, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet, de vordering tot schorsing waarbij voorlopige maatregelen worden gevorderd reeds zijn ingeschreven op de rol, mag de Raad er zich nog niet over hebben uitgesproken en moet de vordering worden ingesteld binnen de termijn bedoeld in artikel 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet.

In casu maakt de verzoekende partij het voorwerp uit van een beslissing van 8 oktober 2015 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing, die aan de verzoekende partij werd betekend op dezelfde dag, maakt de verwijdering van de

verzoekende partij imminent nu zij de vasthouding van de verzoekende partij beveelt in een plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij heeft op 12 oktober 2015, gelijktijdig met de onderhavige vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, bij uiterst dringende noodzakelijkheid een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de voornoemde beslissing van 8 oktober 2015 ingediend. De onderhavige vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen werd zodoende ingediend binnen de termijn van vijf dagen zoals voorzien in artikel 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet. Verder werd de voorliggende vordering tot schorsing reeds op de rol ingeschreven, onder het rolnummer 172 797, en dient te worden vastgesteld dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken.

Daar uit het bovenstaande is gebleken dat de verwijdering van de verzoekende partij imminent is, staat ook het uiterst dringende karakter van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen vast.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in toepassing van artikel 39/85 van de vreemdelingenwet bij uiterst dringende noodzakelijkheid is dan ook ontvankelijk. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van laatstgenoemde vordering ook niet.

Bijgevolg worden de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot schorsing, met toepassing van artikel 39/85, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet, samen behandeld.

3. Over de vordering tot schorsing

3.1 De twee cumulatieve voorwaarden

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Hieruit volgt dat, opdat de Raad in het kader van een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, zou kunnen overgaan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bij hem bestreden beslissing, de volgende voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld:

1. De verzoekende partij heeft een ernstig middel aangevoerd dat de nietigverklaring van de bestreden akte kan verantwoorden (artikel 39/82, § 2, eerste lid *juncto* artikel 39/84, eerste lid en 39/85, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet);
2. De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte kan de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkenen (artikel 39/82, § 2, eerste lid *juncto* artikel 39/84, eerste lid en 39/85, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet).

3.2 Betreffende de tweede voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.2.1 Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding *prima facie* een verdedigbare grief gegrond op het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM) heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

3.2.2 De beoordeling van deze voorwaarde

3.2.2.1 In haar nota met opmerkingen van 12 juni 2015, waarnaar zij in haar nota met opmerkingen van 13 oktober 2015 verwijst, roept de verwerende partij de exceptie van de onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing in, wegens het niet aan de hand van voldoende precieze en nauwkeurige gegevens aantonen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.2.2.2 De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift van 7 mei 2015 in het geheel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert. Ook blijkt uit voormeld verzoekschrift niet dat de verzoekende partij enig middel aanvoert *“gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden”*, zoals voorzien door artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet. De door haar ontwikkelde middelen hebben immers slechts betrekking op louter internrechtelijke bepalingen en beginselen.

Ter terechtzitting van 13 oktober 2015 meent de verzoekende partij dat het volstaat dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel werd ontwikkeld in het verzoekschrift op grond van artikel 39/85 van de vreemdelingenwet en dat het louter gegeven dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet zou zijn ontwikkeld in het initiële verzoekschrift niet betekent dat men dit niet kan ontwikkelen in het verzoekschrift op grond van voormeld artikel 39/85.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift van 12 oktober 2015 op grond van artikel 39/85 van de vreemdelingenwet inderdaad en voor het eerst een uiteenzetting aangaande het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel opneemt. Op deze manier breidt zij aldus de op 7 mei 2015 ingediende vordering tot schorsing op substantiële wijze uit, daar zij thans voor het eerst een betoog voert aangaande één van de cumulatieve voorwaarden van de vordering tot schorsing, met name het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Deze handelwijze van de verzoekende partij lijkt niet te verzoenen met het doel van de bij artikel 39/85 van de vreemdelingenwet geboden mogelijkheid om bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij voorlopige maatregelen de versnelde behandeling van een hangende vordering tot schorsing te vorderen. Eén en ander zou er immers toe leiden dat de verzoekende partij, gebruik makende van de procedure van voorlopige maatregelen, zichzelf het recht toekent om een tweede maal een verzoek tot schorsing, zij het nu bij uiterst dringende noodzakelijkheid, in te dienen. Zulks is echter, gelet op het bepaalde in artikel 39/82 van de vreemdelingenwet, uitdrukkelijk uitgesloten. Artikel 39/82, § 1, vierde lid, van de vreemdelingenwet bepaalt immers het volgende: *“De verzoeker dient, wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.”*

Daar uit het bovenstaande blijkt dat de Raad in het kader van de onderhavige vordering slechts de bevoegdheid heeft om de reeds hangende vordering tot schorsing versneld te behandelen, dient hij zich te beperken tot de gegevens die zijn opgenomen in het initiële verzoekschrift van 7 mei 2015 waarmee deze hangende vordering tot schorsing werd ingeleid. De verwerende partij kan dan ook gevolgd worden waar zij ter terechtzitting van 13 oktober 2015 stelt dat de vordering inzake voorlopige maatregelen er niet toe strekt vergetelheden in de initiële vordering tot schorsing recht te zetten. Zoals hoger reeds vastgesteld, bevat het initiële verzoekschrift van 7 mei 2015 op generlei wijze een betoog aangaande een eventueel moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Zodoende dient te worden vastgesteld dat aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is voldaan. De exceptie van de verwerende partij dient te worden bijgetreden.

3.3 Uit het voorgaande blijkt dat niet is voldaan aan één van de twee cumulatieve voorwaarden om tot schorsing over te gaan. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen. De andere cumulatieve voorwaarde dient dan ook niet verder te worden onderzocht.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid is ontvankelijk.

Artikel 2

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

I. VAN DEN BOSSCHE